

Sjódepil á Drelnesi

Jóannes Eidesgaard, løgtingsmaður, hevur skotið upp fyrri tinginum upp at brúka saltsiloina á Drelnesi til sjósavn, ella sjódepil, sum hann nevnr tað

ÚTJADARAMENNING
Edvard Joensen

Sjódepil á Drelnesi við akvarium og skipasavni kann vera ein gott iskoyti til útjadaramenningina, tosað verður so nógv um, heldur Jóannes Eidesgaard, løgtingsmaður, sum hevur skotið upp fyrri Løgtinginum at gera eitt slíkt savn í gomlu saltsiloini á Drelnesi.

– Hugskotið kom frá stjóranum á Feðraráðnum, Hera Niclasen, sigur Jóannes Eidesgaard. Sjálvur havi eg so borið tað niðan í Løgtingið.

Tað, sum hugskotsstillarnir kundu hugsað sær, er ein depil har eitt nú skipasøga og akvarium saman

Uppskot er nú komið í Løgtingið um at gera ein sjódepil í saltsiloini á Drelnesi

Mynd: Edvard Joensen

við møguleikum fyrri mentanarligum tiltøkum eru. Eisini ber til at hava matstovu á staðnum, visir Jóannes Eidesgaard á.

Hann nevnr, hvussu gjørt verður aðrastðani og undrast á, at einki sjósavn er í Føroyum.

– Taka vit Danmark sum dømi, hava tey har ein rúgvu av slíkum støðum,

hóast tað, at fiskivinnan í mun til samfelagið annars bara er ein heilt lítil partur, og ikki sum hjá okkum næstan alt, sigur hann.

At tað kann tykjast onkrum at leggja avsiðis, heldur hann ikki vera nakran trupulleika.

– Tað er bara ein spurningur um at innstilla seg. Tað er at fara umborð á eina nýggja ferju og ferðast

hálvanannan tíma ella so. Alt er á sama staði, sum ferjan leggur at. Og so verður kortini møguleiki at ferðast víðari í oynni.

Suðuroyggin hevur ligið frammalaga í fiskivinnuni, og eitt nú í slupptíðini var hon mestsum alt. Einki hava vit varðveitt at kalla frá teirri Tíðini, sum jú er grundarlagið undir samfelag okkara í dag. So upplagt

hevði tað verið at havt eitt slíkt savn júst her, visir Jóannes Eidesgaard á.

Eisini er sjálvur bygningurin nakað fyrri seg. Fólk við skili fyrri slíkum siga, at hendan konstruktiónin við boðaðum betongelementum er sera sjáldsom. Fáir slíkir bygningar eru til yvirhøvur, og her hjá okkum er bara tann eini. Tí er hann eisini áhugaverdur og eigur

at verða varðveittur.

Men slíkt skal eisini fíggjast, og tað má so gerast ein landsuppgáva. Og júst her er tað so at útjadarapolitikkurin kemur uppi. Tí ein slíkur depil hevði verið upplagdur at drigið ferðafólk til Suðuroynna, visir Jóannes Eidesgaard á.

Lív er í fyrstaðnum

Um vikusiftið kemur fólk frá felagsskapinum Focolare í Keypmannahavn til Føroya at vitja. Møti verða hildin sunnudagin

VITJAN

Fólk frá tvørkirkjuliga felagsskapinum Focolare koma til Føroya um vikuskiftið. Fundir verða hildnir her sunnudagin.

Focolare, sum merkir fyrstaður, er altjóða kristiligur felagsskapur, sum arbeiðir við at at sameina fólk uttan mun til trúarligan, sosialan ella politiskan uppruna, sum Jesus sjálvur ynskti tað, verður sagt í tíðindaskrivi frá felagsskapinum.

Lida van Dijk og Elma Streit frá Focolare í Keypmannahavn fara at siga frá royndum og upplivingum sínum við at bera evangelið fram í gerandisdegnum. Tær fara eisini at siga frá um samskifti við fólk úr

ymsum kristiligum samkomum eins og fólk úr øðrum trúalærum.

Tær bjóða fram ein lívsstíl, sum kann geva iskoyti til frið í nærumhvørvinum og við tí eisini í heiminum øllum, verður sagt í tíðindaskrivinum.

Sunnudagin 23. mars verður møti klokkan 14.30 og andakt klokkan 17.00. Drekkamunnur verður at fáa, siga fyrrireikarnir í Føroyum. Tiltøkini verða í Mariukirkjuni í Havn.

ej

Fleiri tunnilskanningar

Avgjørt er at gera fleiri kanningar, áðrenn rættiliga verður farið undir at bora tunnil millum Øravík og Hov TUNNILSGERÐ

Edvard Joensen

Fleiri kanningar skulu gerast av undirlendinum, áðrenn farið verður undir at bora tunnilin í Suðuroy, sigur landsverkfrøðingurin.

Tað eru ymsar meiningar um, hvar best er at leggja nýggja tunnilin millum Øravík og Hov. Landsverkfrøðingurin hevur eina linju, meðan annað felag, NCC, heldur at betri er at leggja tunnilin aðra leið.

Oyvindur Brimnes, landsverkfrøðingur, sigur, at reint ferðslutekniskt er tann leiðin, sum NCC heldur vera ta røttu, betri at leggja tunnilin.

At hann so ikki bara utan nakað hóvasták verður lagdur har, kemst av, sigur Oyvindur Brimnes, at landsverkfrøðingurin hevur fingið greiðar ávarðingar um, at jarðfrøðiliga er tann linjan verri enn hin, sum landsverkfrøðingurin heldur, at tunnilin skal hava. Tí er gjørt av at biða eitt norskt serfrøðingarfelag, O.T. Blindheim, um at gera nýggjar kjarnuboringar fyrri at staðfesta, hvussu lendið

Nakrar kanningar skulu gerast enn, áðrenn hovbingar sleppa at koyra gjøgnum fjallið til Øravíkar

Mynd: Edvard Joensen

er, sigur landsverkfrøðingurin.

– Vit meta tað óforsvarligt bara uttan víðari at fara undir at gera tunnilin aðra staðni, enn ætlað. Tí hava vit gjørt av at gera nýggjar kanningar, sigur Oyvindur Brimnes.

Hann sigur, at ætlandi vera kanningar, projekter-

ing og annað slíkt fyrireikningarbeiði liðugt í summum ella heyst, so bjóðast kann út seinni í ár. Miðað verður eftir at fáa ein fastprissáttmála, sigur hann.

Men alt hongur á løgtingsmonnum. Tí anleggslógin er ikki samtykt enn, og eingin veit heldur, hvussu verður við sam-

ferðsluhavnini á Drelnesi, sum tosað hevur verið um at brúka grót úr tunlinum til.

Hvørt orð skal vigast

Birita á Løgmansbø Bláhamar, sum er við í sendingini Robinson hjá TV3, dámar ikki so væl, sum henni hevði væntað. – Meginpartin av tíðini er tað als ikki stuttligt. Tað er óbehagiligt, fólk baktala og eru fólks, sigur hon

Mynd: TV3

Enn er Birita á Løgmansbø Bláhamar millum tey 14, sum eru eftir í Robinson aspiranterne hjá TV3. Fýra vikur av upptøkum í Danmark eru eftir, áðrenn funnið verður útav, hvør sleppur út á oyndu oynna. Útlitini súa døpur út mánakvöldið, men longu nú er sólin komin undan kavi aftur, og Birita hevur sjálv góðar vónir

ROBINSON

Ingrid Bjarnastein

Tey, sum súa Robinson mánakvöldið, vita, at útlitini hjá føroysku Biritu á Løgmansbø Bláhamar súa døpur út. Hon fekk 11 atkvøður av 15, og gjørdist tískil ein av tveimum, sum varð løgd í hendurnar á hyggjarunum. Hon og ein, sum eitur Kenneth súa í heitu stólunum mánakvöld-

ið, tá hyggjararnir skuldu gera av, hvør teirra skuldi sendast heim. Birita yvirlivdi hesuferð, tí donsku hyggjararnir vildu, at hon skuldi fáa ein møguleika afturat.

– Nú gongur fint. Upptøkurnar hava gingið væl, og stemningurin er nógv broyttur síðani mánakvöldið, sigur Birita Bláhamar í telefonini, tá Sosialurin fekk fatur á henni á hotellinum í Keypmannahavn.

Birita fekk mánakvöldið ógvuliga harða mótstöðu frá sínum liðfeløgum. Hørd orð vórðu slongd út í luftina, og alt var heldur ikki so pent, sum liðfelagarir vildu vera við.

– Eg havi tosað við Niels og nokur av hinum, og tey hava tikið væl ímóti mær aftur í bólkunum. Kritikkurin var harður, men tað nyttar onki at spæla firtin. Nú eri eg vald innaftur, og tað ber ikki til hjá mær at halda meg aftur, sigur Birita.

Gingið væl

Birita sigur, at tað hevur ikki so nógv at siga fyrri seg, hvat hini siga um hana.

– Kappingin hesuferð

gekk væl fyrri mítt viðkomandi, og hetta hevur eisini gjørt, at liðfelagarir hava sæð meg á ein annan hátt. Eg havi eisini roynt at vera meira við í bólkunum, greiðir Birita frá, sum í seinastu sending kundi tykjast at halda seg í so nógv fyrri seg sjálva.

Robinson ekspeditiónin er hesuferð broytt í mun til undanfarnu fimm ekspeditiónir. Hesuferð innleiðandi umfør, um ein so kann siga, fram í Danmark, áðrenn tey útvaldu verða send út á eina oydna oyggj onkrastaðni í Asiu.

– Hetta er ikki so stuttligt, sum eg hevði væntað. Tað er strævið, langar upptøkur og uppreklamerað. Kappingarnar eru stuttligar, men restin er alt á lágum støði.

Hvønn mánadag koma aspirantarnir, sum tey verða kallað, til góðsið har tey búgva. Ur og telefonir verða tikin frá teimum, so tey vita onki um, hvør tíð á døgnum tað er. Hetta alt fyrri at gera tryðið harðari.

– Viðhvørt fáa vit onki at eta, so vit fara í holt við upptøkurnar við tónum maga. Hetta verður gjørt

fyrri, at vit skulu vera meira irriterað og sinnalagið eitt sindur ringt, greiðir Birita frá.

Týðningarmikið

Birita hevur áður sagt, at tað var av tilvild, at hon teknaði seg til Robinson. Og hetta er tí ikki eitt av tí týðningarmesta, sum hon ætlar sær at útyнна her í livinum.

– Hini ganga ógvuliga høgt uppi spælið. Teir vilja gera, hvat tað skal vera fyrri at sleppa við út á oynna. Tað er munurin á okkum. Eg taki hetta ikki eins og tey. Fyrri tey er hetta upplivilsíð, sum tey skulu fortelja fyrri ommu- og abbaðørnumum, og tí gera tey nógv meira burtúrur og tað gerst ekstremt. Eg eri púra kold yvirfyri tí.

Um danirnar sigur Birita annars, at tey eru »ræðuliga droy«. Liðið er ikki samansett av persónum, hon sjálv hevði funnið uppá at valt at verið saman við.

– Fólkini eru fólks. Tey baktala teg, stemma uppá teg, og so aftaná, so koma tey yvir til tín og siga, at tey eru kedd av, at tey stemm-

aðu uppá teg. Eg orki ikki fyrri tí. Tú kanst ikki lita á nakran!, sigur føroyski lutakarinn.

Birita fortelur annars, at tá hon er til upptøkur má hon ansa væl eftir, hvat hon sigur. Hvørt orð má vigast

væl og virðiliga áðrenn tað verður sagt.

– Eg kann til dømis ikki siga, at mær leingist eftir børnunum hjá mær, tí so blaka tey meg út og fara at siga, at eg longdist alla tíðina.

Óbehagiligt

– Meginpartin av tíðini er tað als ikki stuttligt. Tað er óbehagiligt, fólk baktala og eru fólks, sigur Birita.

Stórir munur er eisini á hesuferð, tí nú fáa luttakararnir møguleika at siggja sendingarnar so hvørt sum tær eru gjørdar. Tað kundu tey ikki í undanfarnu ekspeditiónum.

– Hetta ger stóran mun. Úti á oynni kundi tú siga tað, tú vildi og ongin fekk tað at vita fyrr enn fleiri

mánaðir aftaná. Nú siggja vit alt, sum øll siga um okkum. Tað er rættiliga hart. Sum til dømis mána-

kvöldið. Tá stóð nógv á, og tú mást bara royna at hava eitt pokerfjes, men tað kann vera ringt. Men sum eg segði í sendingini, so verður tú bara sterkari av mótgangi.

Sum fleiri helst hava lagt til merkis, so kundi Birita tykjast, sum hon helt seg nógv fyrri seg sjálva í mánakvöldssendingini.

– Eg valdi sjálv at halda meg aftur. Eg klári ikki, tá fólk eru fólks. Men alt gongur longu betri nú. Útlitini eru góð, og ljóskastarin er vendur frá mær nú.

Eg gjørdi ein lítlan innsts hesuferð, og beinanvegin vendi ljóskastarin ein annan veg, fortelur Birita.

– Soleiðis broytist tað allatíðina. Eg sat har í gjár, og var ein hataður persónur, og hesuferð gekk tað nógv betri. Nú eru bara fýra vikur eftir av upptøkum, so nú byrjar tað at gerast spennandi, sigur Birita á Løgmansbø Bláhamar at enda úr telefonini úr Keypmannahavn.